

Bergen, 23.4.79
SJ/BM

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN J. 63/79

Lov av 9. mars 1979 (nr. 5) om endringer i lov av 16. juni 1972
nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket m.v.-----

Endringer også i følgende lover:

1. Lov av 25. juni 1937 nr. 20 om sild- og brislingfiskeriene
2. Lov av 20. april 1951 om fiske med trål.
3. Lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene.

I

1. I lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltagelsen i fisket gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Denne lov gjelder for fiske og fangst med fartøyer som er registreringspliktige etter lov av 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefarkoster, samt for fiske med andre fartøyer i den utstrekning det er bestemt i medhold av § 6 fjerde ledd.

§ 6 fjerde ledd (nytt) skal lyde:

Kongen kan fastsette at det i særlige tilfeller også skal kreves spesiell tillatelse av departementet for å drive fiske i bestemte fiskerier selv om fartøyet ikke er registreringspliktig etter lov av 5. desember 1917 nr. 1 om registrering og merking av fiskefarkoster.

§ 6 femte ledd (nytt) skal lyde:

Når det er fastsatt begrensninger i deltagelsen i fisket eller andre reguleringstiltak overfor norske fartøyer i andre lands fiskerijurisdiksjonsområde, kan departementet bestemme hvilke, herunder også hvor mange, norske fartøyer som skal få tillatelse til å fiske i området. Når det er truffet slik bestemmelse, er det forbudt for andre norske fartøyer å fiske i området. Departementet kan gi nærmere forskrifter om tildeling av tillatelse som nevnt i dette ledd.

§ 7 første ledd skal lyde:

Før bestemmelse treffes i medhold av § 6 første til fjerde ledd, skal det innhentes uttalelse fra et utvalg med representanter for fiskernes faglige organisasjoner. Kongen treffer nærmere bestemmelser om dette utvalgs sammensetning og mandat.

§ 8 skal lyde:

Kongen gir forskrifter om de nærmere retningslinjer for tillatelse i medhold av § 6 første til fjerde ledd. I forskriftene skal det særlig legges vekt på tidligere deltagelse i fiske, faglige og tekniske forutsetninger (herunder fartøy og utstyr), eiers og mannskaps avhengighet av å kunne drive fiske samt fiskets betydning for råstofftilførselen til bestemte distrikter eller bestemte produksjonsgrener.

§ 9 første ledd skal lyde:

Tillatelse i medhold av § 6 gis til bestemt person eller selskap og for et bestemt fartøy dersom dette er over 30 fot. Ny tillatelse må innhentes dersom et annet fartøy over 30 fot ønskes nyttet.

§ 10 skal lyde:

Når det er fastsatt et maksimalt fangstkvantum for en bestemt fiskebestand eller når hensynet til en økonomisk og rasjonell utnyttning av en bestemt fiskebestand tilsier det, kan departementet gi bestemmelser om fartøykvoter for de deltagende fartøyer.

Fartøyets kvote i et fiske kan fastsettes på grunnlag av fartøyets størrelse, lastekapasitet eller bemanning, og forskjellig for ulike redskapsgrupper. Det kan fastsettes kvote pr. tur.

Et fartøys kvote i et fiske kan også fastsettes på grunnlag av en samlet kvote i flere fiskerier eller fangstmuligheter i andre fiskerier i et bestemt tidsrom. Et fartøy kan utelukkes helt eller delvis fra fiske på enkelte fiskebestander dersom det totalt sett får eller har fått rimelig mulighet til å fiske på den samlede fangstmengde.

Fangstbegrensning kan også gjøres gjeldende bare for en eller flere fartøygrupper eller for en eller flere redskapsgrupper.

Når de enkelte kvoter fastsettes, kan det gjøres slike justeringer som praktiske hensyn måtte tilsi.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om hvorledes fartøykvotene skal fastsettes, herunder om bruk av andre kriterier for fordeling enn de som er nevnt i paragrafen her.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om gjennomføringen av kvotereguleringen.

Før departementet fastsetter bestemmelser om fartøykvoter, skal det innhentes uttalelse fra utvalget som er nevnt i § 7.

§ 10 a skal lyde:

Når det for en fiskebestand er fastsatt et maksimalt fangstkvantum eller bestemmelser om fartøykvoter etter § 10, kan departementet bemyndige en salgsorganisasjon hvis vedtekter er godkjent i medhold av lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk, å fastsette de deltagende fartøyers kvoter, herunder også å foreta slike justeringer som er nødvendige av praktiske hensyn. Vedkommende salgsorganisasjon kan i så fall treffe nærmere bestemmelser om gjennomføringen av ordningen.

2. I lov av 25. juni 1937 nr. 20 om sild- og brislingfiskeriene gjøres følgende endring:

§ 37 annet ledd (nytt) skal lyde:

I fiske på fiskebestander som står i fare for å bli overbeskattet, kan departementet forby at norsk fartøy nyttes av andre enn norske statsborgere eller de som er likestilt med norske statsborgere, jfr. § 2 i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen.

3. I lov av 20. april 1951 om fiske med trål gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd (nytt) skal lyde:

Når det er fastsatt begrensninger i deltagelsen i fisket eller andre reguleringstiltak overfor norske fartøyer i andre lands fiskerijurisdiksjonsområde, kan departementet bestemme hvilke, herunder også hvor mange, norske fartøyer som skal få tillatelse til å fiske i området. Når det er truffet slik bestemmelse, er det forbudt for andre norske fartøyer å fiske i området. Departementet kan gi nærmere forskrifter om tildeling av tillatelse som nevnt i dette ledd.

Nåværende § 5 annet ledd blir § 5 tredje ledd.

4. I lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd (nytt) skal lyde:

I fiske på fiskebestander som står i fare for å bli overbeskattet, kan departementet forby at norsk fartøy nyttes av andre enn norske statsborgere eller de som er likestilt med norske statsborgere, jfr. § 2 i lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m. v. innenfor fiskerigrensen.

II

Denne lov trer i kraft straks.